

Lagrad kvinnohistoria

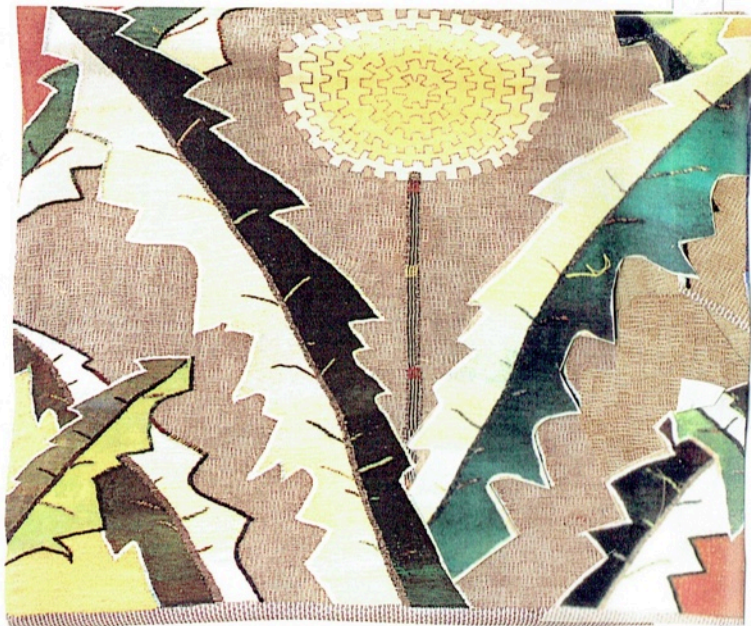
De textila teknikerna har rönt föga vetenskaplig uppmärksamhet, textilkonsten har varit kvinnornas "hemliga" forskningsområde. Frågan är hur mycket manlig, matematisk snillrikhet som behövs för att tävla med *Eva Rodenius* vävnotor?

På 1970-talet började hon använda de traditionella vävsätten för att nå konstnärliga effekter. Det blev med tiden allt starkare bilder av mänskliga relationer och livsfrågor. De genom varp och väft, genom solv och trampor styrda teknikerna var kongeniala med bildernas innehåll. Men de djupa tekniska kunskaperna gav henne också starka redskap. Detta blev uppenbart på hennes utställning (19.2 - 9.3) hos Konstförmedlarna i Stockholm, resultatet av ett års intensivt arbete. På ett fullständigt virtuost sätt hade hon denna gång utnyttjat de textila möjligheterna. Genom att planera in två vävtekniker redan i varpen, kunde hon visuellt skapa skikt på skikt i tre vävsätt: daldräll, kypert och tuskaft. Allt var styrt, minsta tråd

planerad. Om hon tänkt fel eller glömt något måste det hela göras om.

Men teknik ska ju egentligen vara en bisak, det är resultatet som räknas: Själsäkra och starka var bilderna i mina ögon. Men trots de "vardagliga" motiven fanns inget av husmoderlighet eller den folkloristiska stämning hon förr kunde uttrycka. Frukterna och bären med sina tydligt avgränsade skuggor hade visserligen kvar ett förhållande till sin historia, sin bakgrund, men det verkade vara en tidsfråga innan de skulle ge sig av. En skugga kan markera både avstånd och sammanbinda tinget med bakgrunden. De stiliserade maskrosorna med flikiga blad utstrålade en okuvlig, nästan arg-sint, energi. I den senast gjorda väven hade fondens daldräll bleknat till ett skimmer.

Bakgrunden var förstas mer än en bakgrund. På ett suveränt sätt hade hon skapat skikt på skikt av historia genom de "uppvikta" hörnen, en koppling till historiens alla vävande kvinnor. Till denna



lagrade kvinnohistoria hade hon lagt en nervig kontur, som fick mig att associera till nutida seriekonst. Så kan man genom stilise-

ring få verkligheten att rycka närmare och allt blir plötsligt närvarande. KW